

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 289/2011-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. júla 2011 predbežne prerokoval sťažnosť M. K., toho času vo výkone trestu, a A. M., toho času vo výkone trestu, vo veci namietaného porušenia ich základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 6 To/32/2010 a jeho rozsudkom zo 4. augusta 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. K. a A. M. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. februára 2011 doručená sťažnosť M. K., toho času vo výkone trestu (ďalej len „sťažovateľ v 1. rade“), a A. M., toho času vo výkone trestu (ďalej len „sťažovateľ v 2. rade“, spolu len „sťažovatelia“), vo veci namietaného porušenia ich základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 To/32/2010 a jeho rozsudkom zo 4. augusta 2010.

Sťažovatelia v sťažnosti uviedli:

„Dňa 4. 8. 2010 prejednával naše odvolania Krajský súd... kde uvedené rozsudky zrušil a rozhodol novým rozsudkom, proti ktorému smeruje naša sťažnosť pre porušenie zákonov počas procesu...“

- vo vzťahu k sťažovateľovi v 2. rade:

„... Na okresnom súde... som bol uznaný vinným a odsúdený na súhrnný trest v trvaní 30 mesiacov, voči tomuto trestu som podal odvolanie a prokurátor nie.

Mohol mi Krajský súd dať 36 mesiacov, ak sa proti mne neodvolal prokurátor?

Mohol Krajský súd mi uložiť trest v maximálnej hornej sadzbe a to 36 mesiacov, ak sadzba je 6-36 m., aj keď som mal plno poľahčujúcich okolností...“

- vo vzťahu k sťažovateľovi v 1. rade:

„Na Okresnom súde... som bol uznaný vinným a odsúdený na súhrnný a úhrnný trest v trvaní 3 rokov nepodmienečne, a keďže som vykonával nepodmienečný trest, tak mi bol zároveň tento trest v trvaní 18 mesiacov... zrušený, takže som vykonával súhrnný trest. Proti rozsudku som podal odvolanie aj prokurátor.

Mohol mi Krajský súd uložiť trest v trvaní 3 rokov a neuložiť mi súhrnný trest, ako okresný súd...

Mohol sudca vyniesť rozsudok napriek tomu, že – prokurátor, 3-advokáti, 3-obžalovaný a zákonný zástupca jednoznačne všetci žiadali, aby trestná vec bola vrátená na prvostupňový súd ??“

Ďalej sťažovatelia v sťažnosti uvádzajú:

„Naša sťažnosť smeruje proti postupu Krajského... súdu..., pretože máme za to, že porušil naše základné práva a práva slobody a spravodlivého nezávislého, nestranného súdneho procesu.“

Na základe týchto skutočností sťažovatelia žiadali, aby ústavný súd „preskúmal celé odvolacie konanie, v ktorom odvolací súd porušil naše práva...

zrušil uvedené rozsudky a nariadil Krajskému... súdu, aby vykonal nové pojednávanie v inom zložení senátu, aby sa mohol vykonať nový spravodlivý proces, bez známok zaujatosti senátu proti obžalovaným, ako to bolo v našom procese.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03, IV. ÚS /09).

Sťažovateľmi namietaný rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 4. augusta 2010 [§ 183 ods. 1 písm. a) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov]. Z informácie podanej Okresným súdom Spišská Nová Ves doručenej ústavnému súdu 27. júna 2011 vyplýva, že napadnutý rozsudok krajského súdu č. k. 6 To/32/2010-1161 zo 4. augusta 2010 sťažovateľ v 1. rade prevzal v Ústave na výkon trestu odňatia slobody 14. septembra 2010 a sťažovateľ v 2. rade ho prevzal v Ústave na výkon trestu odňatia slobody 9. septembra 2010. Zásielku so sťažnosťou adresovanú ústavnému súdu podali v Ústave na výkon trestu odňatia slobody, pričom zo záznamu v osobnej karte v karte korešpondencie sťažovateľa v 1. rade vyplýva, že túto zásielku odovzdal príslušnému zamestnancovi Ústavu na výkon trestu odňatia slobody 23. februára 2011. Z podacej pečiatky pošty na predmetnej obálke je zrejmé, že zásielka bola podaná na pošte ešte v ten istý deň, teda 23. februára 2011. Z uvedeného vyplýva, že sťažovatelia podali sťažnosť zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Na základe uvedeného ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľov podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. júla 2011